XXXVIII.

Філістери гарно вбрані
По полях, лісах гуляють,
Раді, скачуть, мов телята,
Літо краснеє вітають.

Погляд їх блищить, – дивують:
"Як цвіте все романтично!"
Довгі вуха наставляють:
"Як співає шпак велично!"

Але чорную запону
Почепив я на віконці, –
Бо до мене завітали
Марища при яснім сонці.

То з підземної країни
Встало давнєє кохання,
Сіло й плаче біля мене…
Серце рвуть його ридання!